

BEGIN

ELŐSZÓ

Kedves olvasó! Amit a kezdedben tartasz, az a BMF Neumann Karának hallgatói lapja, annak is legelső száma (megkérnék mindenkit, hogy érezze át a pillanat történelmi jelentőségét!), amit amatőr (vagyis béta verziós) hallgató-újságírók leendő (vagyis szintén béta verziós) informatikusoknak készítenek, és ezzel egy mondatban majdnem minden lényegeset meg is magyaráztam.

Ez a lap reményeink szerint régi hiányosságot pótol, amennyiben kommunikációs csatornát nyit a kar hallgatói köreiben, ami talán kicsit hatékonyabb és jóval több, mint egy faliújság, és remélhetőleg élvezetesebb olvasgatni is. Ezeket az oldalkon a jövőben előfordulhatnak majd olyan

Címadó brainstorming: ötletek és ihletők

szavak, mint tantárgy, vizsga, IAESTE, HÖK, poisson eloszlás, meg olyanok is, hogy kolbász, légkalapács, puska, Csink László vagy éppen sörnýtő, és minden, amit ezek köré lehet írni, vagyis feltételezzük, hogy ami minket érdekel, az benneteket is. Egy olyan újságot szeretnénk készíteni, ami beszámol a kari történésekről, hogy ne szájhagyomány útján terjedő, elferdített hírekből értesüljetez róluk, és ami olyan témákkal foglalkozik, ami főiskolai vagy azon kívüli életünkben bárkit foglalkoztathat.

Egyelőre tesztüzemben tizenkét oldalon jelentkezünk, de ez az idő múltával remélhetőleg nőni fog, hogy tényleg minden beleférjen. Az újság tartalmába pedig természetesen ti is beleszólhattok: írjatok nekünk, miről olvasnátok szívesen, illetve ha végigolvastátok ezt a számot, örülnénk, ha megírnátok a véleményeteket (ugye nem olyan nehéz megnyomni azt a gombot a levelezőprogramban, és bepötyögni, hogy az újság pusztá léte bearanyozza az életeteket). Továbbá ha valaki úgy érzi, ő nemcsak olvasni, de írni is szeretne, az szintén kopogjon be hozzánk e-mailen (mindezt a beta@nik.hu címen tehetitek meg), tárt karokkal és egy üveg sörrel fogjuk várni a szerkesztőségben (vagy hanem szereti a sört, akkor kap májdzsúzt).

Ennyit a bemutatkozásról, a továbbiak beszéljenek magukért. Reméljük, legalább annyi örömtök lelitek majd ebben a lapban, mint mi a készítésében, és hogy elnézitek nekünk az esetleges helyesírási hibákat.

Kata

DEC[IQ]:

A programozó megy haza éjjel egykor részegen a munkahelyéről az albérletébe. Egyszer csak elé veti magát egy kicsi béka. Mivel nem sikerül elsőre ráugrania a kis jószágra, a béka gyorsan kiabálni kezd: - Programozó! Programozó! Én egy elvárásolt, szépséges királykisasszony vagyok, akit egy gonosz boszorka változtatott át! Csokolj meg, akkor visszaváltozom, és már mint bűbájos királylány megcsókollak!

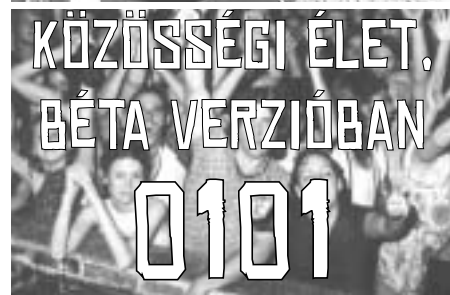
- Hö-hö. - mondta a programozó, és zsebre tette a békát. A 4-es villamoson egyszer csak hallja, hogy a béka mocorog a zsebében, hát kivészi: - Programozó! Programozó! Csokolj meg, meglátod, szép királyleánnyá változom, utána egy egész hétig azt csinálsz velem, amit akarsz! - Hö-hö. - és zsebre teszi. Hazaér, megint érzi, hogy mocorog a béka. - Mondd már meg, miért nem akarod, hogy visszaváltozzam királyleánnyá, és egy álló hétig minden kívánságod teljesítem? - Tudod, királylány, rengeteg a munkám, stresszben élek, alig vagyok otthon, egy királylány púp lenne a hátamon. De egy beszélő béka - hö-hö - az cool!

A lap arculatát megalkotta: Rózsa Gábor

A billentyűzetet hergelik: Arvai András (Bundi) Cseri Eszter (Esz) Dancsó Péter (Pogácsa) Horváth András (DMC) Lenkei Linda (Lin) Pongó András (AndreW) Szathmári Miklós (Mikk) Szekeres Péter (Pepe)

Szerkesztőség: beta@nik.hu

Megjelenik 1000 példányban minden hónapban.

során. A szexuális hálóban ők lennének azok a nagy csomópontok (ezeket Barabási huboknak hívja), amik az interneten a Google vagy a Yahoo féle portálok.

És itt jön ugye a képe a WiW, ami gyakorlatilag ugyanaz, mint a szexuális háló, csak itt a két pont közti kapcsolathoz nem szükséges egymás nadrágjában turkálni. Vagyis a WiW nem csupán egy üzenetküldésre alkalmas rendszer, ahol a címjegyzékbe felvehetjük az ismerőseinket, hanem egy hatalmas szociális háló, amihez (meghívásos lévén) mindenki legalább egy ponton kapcsolódik, és pontosan olyan tulajdonságokkal bír, mint bármely skálafüggetlen hálózat, belső rendezelvére az ismerettség. Érdekeséggé említi például, hogy a véletlen hálózatokkal ellentétben ha egy skálafüggetlen hálózatban véletlenszerűen megszüntetünk akár nagyszámú csomópontot, a hálózat nem esik szét (vagyis hibátűrő, gondoljunk csak az internet router-hibáira) - azonban ha célirányosan a hubokat támadjuk meg, vagyis a WiW esetében a rendkívül sok ismerőssel rendelkező tagokat, kevés csomópont megszüntetésével is szét lehet kaszabolni a rendszert. És persze ott van a szociológiai és matematikai részt összekapcsoló, legizgalmasabb tényező: a szeparáció hat fokozata.

Stanley Milgram amerikai pszichológus 1967-ben különös kísérletbe fogott: megírt hatvan levelet, amiket ismerősei között osztott szét, és meghagyta nekik, hogy a levelet kizárólag személyes ismerőseik közvetítésével juttassák el egy kijelölt, ám általuk teljesen ismeretlen, más országban élő célszemélyhez. A kísérlet persze nagyban függött az "alanyok" hajlandóságától, és az első kísérlet alkalmával a hatvanból csupán három levél ért el a címzetthez, de Milgram nem adta fel, és későbbi hasonló jellegű kísérleteivel volt, hogy 97%-os célbaérési eredményt is elért. Az ezek alapján végzett számításai arra a megállapításra engedték következtetni, hogy két véletlenszerűen kiválasztott személy legfeljebb hat lépésben (vagyis öt másik személyen keresztül) kapcsolódik egymáshoz a globális szociális hálón.

Amikor illet hall az ember (és közben a 6 milliárdos földi létszámunk jár az eszébe, meg az, Darth Vader vajon a valóságban is Skywalker apja lenne-e), valószínűleg első dolga lesz gyorsan megcáfolni. A WiW tagjaként, körülbelül

15 ismerőssel felvértezve első nekifutásra kerestem egy messi magyar várost (olyan, ahonnan egyetlen ismerősöm sem származik), ott egy Kovács Bélát, és nagy reményekkel nyomtam meg a "legrövidebb út" feliratú gombot. A másodperc töredékén belül hozta a WiW az egy-két lépcsős eredményt. Zalaegerszeg, Szombathely, Győr, Debrecen sorra fuccsoltak be. Ilyen nincs, gondoltam, és elkezdtem külföldön keresgélni. Mivel a program magyar, kis eséllyel használják külföldi felhasználók, bár őszi megújulása óta 16 nyelven érhető el. Külföldön élő magyarok azonban annál nagyobb számban találhatóak, így megpróbálkoztam Vietnámmal, Madagaszkárral, Kambodzsával, Ausztráliával, de mindenhová átlagosan 4 lépcső vezetett, pedig egy idő után már csak olyanokkal voltam hajlandó foglalkozni, akiknek

Megbokrosodott ismerősök

nagyon kevés saját ismerősük van, és az ismerőseiknek sincsen túl sok. Japánban végre ráakadtam egy japán kinézetű, japán nevű fickóra, akinek összesen egy ismerőse volt. Most jól megfingatam a rendszert, gondoltam, és már csillant az újabb reménysugár a szememben, de a sráchoz is csupán három másikon keresztül vezetett az út. Mondanom sem kell, sem Trinidad és Tobago, sem Togo, sem a többi izgalmas nevű és távoli ország nem hozott eredményt (ráadásul a legaggasztóbb az volt, hogy a legtöbb esetben több tíz szál köthetett össze az ismeretlenel), így végül földatm a dolgot, és elhittem Milgramnak a mégoly képtelennek tűnő állítását.

Ekkor azonban, hogy kudarcomat felejtsem, felfedeztem a WiW egy újabb lehetőségét. Ugyanis ha én használom, miért ne használhatná bárki más is - híres emberek (hát igen, mindenki ott lakozik a bulvárújságíró). Temérdek álpolitikust, ál-néháírórt stb., szóval széghámot találtam, és mikor már majdnem

lemondtam a nagy nevekről, ráakadtam Kóka Jánosra. A WiW-ben az a szép, hogy bármely tag ismerősjegyzékébe bele szabad turkálni, így a listáján lévő nevekből gyorsan leinformáltam: valódi. Ennél több nem is kellett, mert Kóka János ismerősein meg azoknak az ismerősein keresztül (a hat fokozat bizonyosságát újfent igazolva) igen komoly számú, a gazdasági és a közéletben szerepet betöltő személyhez sikerült eljutnom, míg csak meg nem untam a dolgot.

A cikk elején tettem egy röpke említés bizonyos Bacon számra. A Mindentudás Egyetemén Barabási azzal kezd az előadását, hogy amerikai középiskolások egy Kevin Bacon film nézése közben kitalálták egy játékot, aminek lényege, hogy Hollywood színészeit kapcsolatba állítsák Kevin Baconnal, ahol a kapcsolat két ember közt legalább egy közös filmet jelent. Hát én jelenthetem, hogy ezen az analógián a WiW segítségével megállapítottam, hogy a Vágó számom kettő, és a többi illusztris személlyel összekötő lépcsőfokaim száma is alulmarad a Milgrami hatnak. Mindez pedig érdekes találgatásokra adhat okot, ugyanis ez alapján például a Szaddám Husszein számom is legfőljebb hat, vagy éppen a Dalai láma számom sem több ennél, és akár azt is megnézhetnénk, hogy Szaddám Husszein Dalai láma száma mennyi...

De az ilyen ostoba szórakozáson felül miért is jó nekünk ez a WiW, meg az egész kapcsolatháló-dolog? A gyakorlati haszna jóval több lehet, mint első ránézésre tűnhet. Ugyanis ez egy olyan kapcsolati tőke, ami nem feltétlenül sajátunk, de mi is használhatjuk. Sokra megyek ugyanis, ha tudom, hogy bárkivel öt láncszemen keresztül kapcsolatba léphetnék, ha nem tudom, ki az az öt személy. A WiW viszont megteszi nekünk azt a szívességet, hogy bármilyen érdekünk úgy kívánja (mert egyértelműen érdekekről van szó, ugye), megkeresi nekünk a legrövidebb utat, utakat a célszemélyünkhöz, akinél - bármit is szeretnénk - valószínűleg többre megyünk majd személyes kapcsolatokkal, mint máshogy. Továbbá bepillantást enged a rendszer mások életébe, informálódhatunk, hogy környezetünkől ki kivel áll kapcsolatban (ennek persze hátrányai is lehetnek), és azt is újra és újra megállapíthatjuk, milyen kicsi is a világ.

Kata

DEC[IQ]:

A legrövidebb tündermese Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy fiú, aki megkérdezte a barátját: - Hozzám jössz feleségül? - Nem! És a fiú boldogan élt, míg meg nem halt: minden nap csajozott, a

haverokkal sörözött, horgászni, vadászni, golfozni és pókerezni járt! Itt a vége, fuss el véle

Örökös versenyfutás folyik a programozók és az Úristen között: a programozók igyekeznek minél nagyobb, jobb és idióta-biztosabb programokat létrehozni, az Úristen pedig igyekszik minél nagyobb és jobb idiotákat produkálni. ... egyelőre az Úristen van nyeresben.

Az őskorban. Egy ősférfi meg egy őslány ül a barlang előtt, ropog a tábornút, s figyelik a naplementét. A lány: - Kedvesem, mondj nekem valamit, amit még senkitől nem hallottam! - INTERNET.

Miért nem 586-nak nevezte Intel a 486 utáni proceszort? - Mert a proc hozzáadott 486-hoz 100-at és 586.000000465546 jött ki.

KIN 2006 BEHARANG

2004 második félévében a Kandó koliban laktam. Egyik péntek reggel 8-kor elindultam suliba, mint minden pénteken. Tudtam, hogy ez a péntek más lesz, mint a többi, mert körülbelül két hónapja mindenki erről a péntekről beszélt. Kissé álmosan battyogtam át az aulán, ami ugyanolyan csendes volt, mint minden másik pénteken. Semmi jele nem volt annak, hogy ez a péntek más lenne, mint a többi. A gyakorlatok is ugyanolyanok voltak, bár az embereken lehetett látni, hogy van valami a levegőben. Röpke 4 óra múlva elindultam vissza abba az álmos, szürke, megszokott péntek délelőtti koliba, ahová eddig minden pénteken mentem sulit után. De ennek a kolinak nyoma sem volt. A helyén egy büszke, vidám, színes transzparenszekbe öltözött, összefestett ablakú, "ÉLŐ" kóli fogadott. Egy kóli, amit senki nem felejt el azok közül, akik legalább egy KIN-kupán részt vettek.

A KIN (Kandós Ifjúsági Napok) röviden arról szól, hogy a szeptember óta felgyülemlített feszültséget, stresszt, dühöt (és minden egyéb olyan dolgot, amitől az ember feszült szokott lenni) levezesse egy karok (és szakirányok) közötti versenyen, ahol leginkább azok a képességek számítanak, amiket az ember nem használ a ZH-kon vagy a vizsgák során. Ezek a képességek alkohollal nagy mértékben erősíthetők! Ha kreatív vagy, itt a helyed! Ha nem tartod magadat kiemelten taláékonynak, ne gondold, hogy nem számítunk rád! Mindenkinek lehet jó ötlete, és ha csak egy ilyen neked jut eszedbe, akkor már

felére feladatot megoldani, vagy a belső helyszínen kell egyszerre minél több embernek megjelenni. Szóval ne hidd, hogy nem leszel teljes értékű tag! Itt mindenki az! És minél többen vagyunk, annál jobb a hangulat! Ha azt gondolod, hogy Te ehhez túl komoly vagy, és csak tanulsz, mert azért vagy itt (bár ilyen emberrel még nem igazán találkoztam a BMF-en), akkor légy szíves gondolkodj el, hogy majd ha a gyerekeidnek mesélsz a főiskoláról, akkor mennyire fogja lekötni őket, hogy te minden előadáson bent voltál, minden ZH-t legalább négyesre írtál, és összesen nem volt ötnél több IV-d. Biztos meghallgatják, de ha a suliban a másik gyerek azt meséli majd, hogy az ő apukája/anyukája milyen jól érezte magát KIN kupán, akkor kicsit csalódottak lesznek a lurkók. Bár lehet, hogy sokkal hamarabb, mégis későn ébredsz rá, hogy elvesztegetted életed legszebb éveit tanulásra, és egy kor után (azt mondják) már sokkal nehezebb "fiatalnak" lenni. Szóval akármilyen is gondolj magadról, itt a helyed! Hogy miért? Mert akár 3 napos örületet is kaphatsz teljesen ingyen. Mert mindenki más is itt lesz. Mert itt születnek a legkönnyebben új ismeretségek, barátságok.

Maga a verseny 24 órán keresztül tart, de nem 24 órából áll. Minden évben vannak előfeladatok, melyeket a kupa előtt egy hónappal kapnak meg a csapatok. A csapatok 11 hónapig pihenő levlistái és weboldalai (a mi esetünkben a www.kinfo.hu, amit ajánlott napi rendszerességgel figyelni!) ekkor felélednek, és a kimaradt forgalmat bepótolva, egy hónap alatt több hasznos információ megy rajtuk keresztül, mint a Microsoft hibajelentéseiben egy év alatt. Az előfeladatok között minden évben van egy kirándulás, ami mindig jó hangulatú szokott lenni, és ezt hangoztatják böszén azok, akik ott voltak, de ha nem hiszed, csak nézd meg a videót! Ezen kívül a véradás is minden évben szerepel az előfeladatok között, valamint Volán- és MÁV-jegyek gyűjtése, jótékonysági felajánlások (nem kell túl nagy dolgokra gondolni).

Az idei KIN április 21-én, pénteken 17:00-kor kezdődik, ekkor van a gyülekező az Amfiban (az infónak, mint minden másik csapatnak, van egy totemállata, ez a TEHÉN. Kéretik e köré gyülekezni). Ide a csapatok már egyenpólóban érkeznek, a mindenható zsűri a csapatokat tagonkét megszámozza (pontért, persze, mi másért) majd átvonul az egész sereg a Kandó koliba, ahol 17:30-kor megérkezik a KIN kupa, és a tavalyi győztes csapat megnyitja a versenyt. A kóli lépcsőjén ekkor már minden csapat megmutatja, hogy tud hangosabb lenni a másiknál, de ha feltűnik a 17-es villamos, akkor a tömeg egy emberként skandálja: "UGRANI FOGSZ!". 18:00-kor kerül kihirdetésre az első 10 feladat, majd minden órában újabb 10 megoldandó problémával szembesül minden csapat. A feladatok igen széles skálán mozognak. Legegyszerűbb, ha példákat mondok: Készíts rezgőkörrel földrengést (ez volt az első önálló feladatom, 10 perccel a kupa kezdete után, elsőként... meglepett, de maxpontos lett), mérd le a 17-es villamost vonalzóval, csináljatok egy kollégiumi szobából oázist minél több homok felhasználásával, majd a következő órában csillivillire kellett takarítani ugyanezt a szobát. Ezeken kívül kellett venni minél kisebb mennyiségű benzint ÁFA-s számlára, tüntetni kellett a Földművelésügyi Minisztérium előtt az árvíz ellen, és hasonlóan agyament feladatok, összesen ugye 240. Ez elég sok feladatnak tűnik, ezért is kell minél több ember, és ezért nagy az esély, hogy lesz legalább egy feladat, amiben a te ötleted is számít! A verseny állását óránként frissítve folyamatosan közlik a kollégiumi kábelátvétel-hálózaton és a neten is. Kivételesen az utolsó két óra, amikor teljes hírzárlat van.

A verseny szombaton 18:00-kor zárul, újabb hangerőpróbával. Itt nem csak a nyertes kap díjat, ugyanis a KUPA mellett a KUKA is gazdára talál. Ezt a "díjat" az adott évben győztes csapat pontszámának felét megszerző, vagy ahhoz legközelebb álló csapat kapja. A KUKA pedig nem más, mint egy borral teli műanyag kád. A díjkiosztás után pedig jön az, amiért az emberek fele végigküzdi a kupát: a SÁRGA SZŐCSKE. (A sárga szőcske a BKV által

Már csak két óra és odaérünk [...] [...] Aztán még felmásztunk az Angkor Wat egyik épületére és megcsodáltuk a napnyugtát. Rengeteg ember özönlötte el a XIII. századi templom romjait. A három és fél hónap alatt, amit kint töltöttem, számtalanszor mentem olyan helyekre, ahol csak és kizárólag a naplemente megtekintése volt a lényeg. Mert ugye ilyen nem történik mindennap. Laoszban is ezért másztam 350 lépcsőt, nagy és kényelmetlen lépcsőket. Valahogy az ember itthon nem áll meg, nem megy fel a dombtetőre ezért. Napfelkelte is volt jópár. De ugye az is van itthon. Bár idejét sem tudom, mikor láttam utoljára Budapest felett kibújni a Napot. Azt hiszem, most abbahagyom a "napozást", és nem fessegetem tovább a benne rejlő filozófiai mélységű kérdést [...]

[...] PiRung szobája mindig mindannyiunk rendelkezésére áll, minden este itt gyűlünk össze.

Ahogy telnek a hónapok, egyre kevesebben leszünk. De most még sok különféle nevetés hallható. Megfigyeltem, hogy a különböző nációjú emberek különböző módon nevetnek. Becsszóra, megállapítható ez alapján, hogy ki honnan származik.

Szóval most is nevetünk, az asztal közepén egy nagy vödör, teli borzalmas ízű thai whiskyvel és hozzákevert kólával. Az asztal belső koncentrikus köre forgatható, így mindenki kényére-kedvére vonhatja maga elé a "Vödört".

Próbálunk megtanulni egy thai mondatot. Pontosabban Theerapong igyekszik megtanítani, nekünk, európaiaknak egyet. Eszméletlen nehéz ez a nyelv. A mondat öt szavát mind ugyan-

úgy ejtik, csak más-más hangmagasságban, aminek eredményeként a szavak teljesen más jelentenek, tehát a "Mai mai mai mai" egyszerűnek tűnő mondatot helyesen ejtve a következő jelentést kapjuk: "Az új fa sosem ég el." Hmmm...

Egyébként Bangkok igazi nevének kimondása sem könnyebb. Nem azért, de tipikusan Thaiföld az egyetlen olyan állam a földön, melynek fővárosát 142 szóval sikerült elnevezni. Először is, ebben az országban minden lehetséges, akár ez is, másodsor, csak nagyban tudnak gondolkodni, vagyis inkább hatalmasban, harmadszor, fel sem merül, hogy ez probléma lehet.

Egyszerűen csak elfogadják, mint mindent.[...]

[...] Már megint repül az idő, csak ma vele együtt én is. Megyek haza. Rómában ülök már a repülőtéren. Hihetetlen, hogy kiírva látom: Malév-Alitalia járat border time: 20:30. Már csak 20 perc. Három és fél hónap. Azon tűnődöm, mik fognak hiányozni. Például a bolti zacskózóember, aki minden vásárolt terméket a szatyorba pakol helyettem, a forgalomirányítók, akik leállítják a hatsávos utat, ha át akarok kelní, a minden fát és villanyoszlopot belepő orchideák, az, hogy minden, de tényleg minden elérhető és megszerezhető. Az isteni kaja. Nagyon élveztem, hogy bárkiba és pubokba vihettünk saját italt, és azzal szolgáltak ki, hiányolni fogom a szocializálódás ilyen magas fokát. És persze ne feledjük a köszönést: a mellkas alatt imádkozást utánczó kezek összhangban egy kellemes meghajlással és közben: Sawadee khaw (hölgyek részéről, urakéról: Sawadee

ZSENINEK LENNI TUDNI KELL

ÉRDEKESSEGEK NEUMANN ÉLETÉBŐL

"Princetonban az a hír járta, hogy az Institute for Advanced Studies legfiatalabb, 29 éves professzora valójában félisten, de bolygónk gondos megvizsgálása után embernek álcázta magát, és ez külsőleg tökéletesen sikerült is"
Richard Rhodes

tott két nyolcjegyű számot, és nyolc évesen már jól ismerte a differenciál- és integrálszámítást. Az iskolában előbb az ötödik osztály legjobb matematikusa címet nyerte el, majd 16 évesen az ország legjobb matematikus diákja lett. Amikor leérettségizett, már matematikusnak számított.

Miközben Berlinben, majd Zürichben kémiai tanult, az ELTE bölcsészkarán matematikát hallgatott. Tanulmányai mellett folyamatosan tanult nyelveket: anyanyelvi szinten beszélt ógörögül, németül, latinul majd angolul és franciául is megtanult, és ezeken kívül még különórákat vett héberből.

1930-ban a princetoni egyetemre

ment megfelelő hangmagasságban ejtve. Annyira jó volt, hogy köszönetet kell nekem senkihez hozzáérnem. Utálom, hogy itthon puszkodni kell, még a kéz-fogás elviselhető, de ez a cuppcup-pozás...

És ne feledjük a jó időt... Na és persze az utcán tartott mindennapos aerobicot a pálmafák alatt. Ja és a thai masszázs, hát az, nahát az, hát az iszonyatosan fog hiányozni, 500 HUF/óra. És milyen isteni volt, ahogy a gerincem összes csigolyája végigropogott.

Na, most inkább nézzük azt, ami tundra nem fog hiányozni, mert ha így folytatom, mindjárt sarkon fordulok és vissza megyek. A gyíkok. Azok a kis 15 centiméteres, narancssárga, fűre, fekete gombszerű rovarzabálók, akik mindent elleptek: az utcát, a szórakozóhelyek plafonját, a lakásom, még a cipőmet is. Na nekik bájbáb, hal-lelűje. Nem fog hiányozni a plusz tíz kilométer sem, az árnyékszékek thai stílusa, hogy szépen fejezzem ki magamat, na de még mi? Nem jut eszembe semmi. Talán, hogy a lábfejem itthon tiszta marad. Egészségügyi szempontból nagyon élveztem, hogy ott mindenhol le kell vennem a cipőt, de a talpam szépsége (már ha van ilyen) igen csak megsínylette. De most eszembe jut, amikor a termék előtt hagytuk a cipőinket, a diákjaim meg én. 40-70 pár cipő (osztályba válogatta), szépen sorban egymás mellett. És azokat a 100 perces órákat sokkal jobb volt kényelmesen mezeitláb tartani, és egyébként is...

Abbahagytam. Letelt a 20 perc, irány Budapest Ferihegy Airport. Sawadee khaw!!! [...]

Lin

ment vendéglőadóknak. Egy évvel később ugyanitt professzor lett, ezzel Amerikában mindmáig Neumann számít a legfiatalabban kinevezett professzornak.

Princetoni házában gyakoriak voltak a rendezvények. Neumann nem ivott sokat, de nem is vetette meg az alkoholt.

Egyik rendezvényének főszereplője egy termodinamikus madár volt, mely belemártotta csőrét egy pohár vízbe, majd felemelkedett és, ide-oda hajlongott, aztán megismételte az egyszerű műveletet. Az volt a szabály, hogy ha a madár ivott, mindenkinek innia kellett.

Egyik tanára a következőket mondta Neumannról: "János volt az egyetlen hallgató, akitől féltém. Amikor az előadásomon elmondtam egy megoldhatatlan problémát, megtörtént, hogy az előadás végén odajött hozzám a teljes megoldással, kezében egy papírdarabot tartva, melyen néhány ceruzavonás volt.

Egyszer feladták neki a híres légyfeladványt: két, egymástól 20 km távol-

lenne egy új autó, de nem akarok rabja lenni a hitelnek, és most boldogan mondhatom, hogy nincs semmilyen hitelem. És még egy oka van: volt már, hogy a hallgatók megrongálták a járművémet - hát ezt nyugodtan lehet.

Valóban? És nem ment fel a pumpa?

Ez jó kérdés, mert a gumit szúrták ki, tehát éppen pumpálni kellett. Egyszer életveszélyes fenyegetést is kaptam, ami úgy szólt, hogy "ha nem engedsz át, megöllek!". És én nagyon féltem, úgyszólván válaszoltam, hogy "nagyon félek, átengedlek, de ehhez meg kell mondanod, hogy ki vagy". Vártam a választ, de nem kaptam meg.

Pedig ön nagyon népszerű személyiség, egy jó pár évvel ezelőtti KIN kupán az infós pólón is szerepelt! Erről tudott előre?

Nem, csak utólag, megjelent két hallgató és kedvesen átnyújtották a pólót, még meg is van. Az nagy sikerélmény volt, szerintem ez a népszerűség jele.

Végezetül mit üzenne a néha kocsirongáló, életveszélyes fenyegetéseket küldő hallgatóknak, akik körében mégis ilyenfajta népszerűségnek örvend?

Hát, aki kocsit akar rongálni, az válasszon egy jobbat, de ezt nem kell beleírni. (de mi ilyenek vagyunk - a szerk) Én próbálom a tanítást és a vizsgáztatást is úgy csinálni, hogy lássák, az ítélet, ami a vizsgán kialakul, az nem személyes. A másik, amin szeretném, ha a hallgatók elgondolkodnának, hogy ez egy szakma, ahol verseny van, és nem egyszerű állást találni - pláne jót - így bárkinek jobbnak kell lenni sok másnál, hogy ebből megélhessen, és eszerint is kell tanulnia. Ez a hallgatói érdek szerintem - az oktatói érdek pedig, hogy felesleges erőfeszítések helyett szakmai munkával lehessen tölteni az időt, ami közvetetten szintén hallgatói érdek.

Andrew, Kata

PILLANATOK PILLANATAI

[...] Nagyon robog. Megy ez az istennyila. Nagyon megy.

IAESTE - THAIFÖLD

Jobbkormányos autó, jobbkézszabállyal, őrülség. Az ország főútján robogunk. Itt, az anyósülésen még nem érződik annyira, hogy milyen döcönös utak vannak. Utak, mely túlzásokkal éleik! Porzó földutak. A vörös homok szinte megeszi a szélvédőt. Robogunk. Suhanunk. A taxisofoőr mellett, nem kíméli a Toyota Corollát. Jobb kezén kisujja körme olyan hosszú, mint az én kisujjam. Undorító. De itt Kambodzsában ez a divat, vagy ősidőkből eredő megszokás vagy mi. Szágulunk Siem Riep felé, megnézzük az Angkor Watot. Szörnyű bevallani, de idáig fogalmam sem volt, hogy mi is ez. Azt mondják, benne van a világ hét csodájában. Most nézzen mindenki magába, és lássa be, hogy nem tudja felsorolni a világ hét csodáját. Ennek a magyarázata majd egyszer megér egy okfejtést.

De most már szinte repülünk Kambodzsa főútján. A hátsó ülésen három srác ül. Egy brazil, egy német és egy thai, a sofőr meg ugye kambodzsai. Igen internacionális a csapat. Mindenki kapaszkodik valamibe. Suhanunk. Közben beszélgetünk. Ez az első közös nagy utunk, amióta megérkeztem Thaiföldre, így, együtt.

- Nálunk, magunknak kell szereznünk az állást, amit felajánlhatnak külföldi diákoknak, nem az IAESTE csinálja. E szerint rangsorolnak. - szól Érico. Tehát Braziliában ez így működik. Nálunk, szerencsére, ez a részét a srácok intézik, akik mindig ott lógnak a Bánki pincéjében, a helyi bizottságban - milyen messzinek tűnik most az a szoba

az állandó nyüzsgéssel. Most csak az autó motorja nyüzsgés és rohan.

- Nahát! Nekem nem volt más dolgom, csak kitölteni egy-két űrlapot, összegyűjteni az igazolásokat, nyelvvizsgáról, TDK-ról, tanulmányi átlagról, aztán várni az eredményre. - mondom én. De micsoda várakozás volt az. Hosszú, mégis nagyon rövid.

Elröppent az idő és most itt ülök egy taxi első ülésén egy olyan országban, ahol mindenki alkudozik és próbálja túlélni a holnapot. Jó, hogy Thaiföldre kerültem. Mehettem volna több helyre is Európában. Azt mondják, Németország, Lengyelország, az Egyesült Királyság, Írország és Spanyolország az otthoni Mérnökhallgatók Egyesületének legfőbb partnerei. Az sem lehet rossz. De ez most jobb. Bár ki tudja? Lehet, ott is megtanultam volna, milyen egyedül élni (rohadt jó), milyen csak angolul beszélni, álmodni, számolni (rohadt jó), milyen minden percet kiélvezni, és nem jajongani a fáradtság gyötrelmeitől, csak menni és utazni, menni, menni (rohadt jó). Megyünk, szágulunk. Mellettünk

elsuhannak a rizsföldek, a szegénység, az éhezés. Már nem is hallom, amikor Mario meséli, hogy Németországban miként működik az IAESTE. Arra gondolok, hogy Phitsanulokban saját lakásom van, a diákjaim imádják az óráimat, és a Rajabhat Pibulsongkram University-n vagyok szakmai gyakorlaton.

- Neked hogy jött az első ötlet? - kérdi Khongsak, aki professzor az egyetemem.

-Hmm???- kérdelem én, és közben próbálok értelmes fejet vágni.

-Az indítatás, amiért itt vagy. Mindenki valamiért van itt. Világot akar látni, ki akarja magát próbálni, be akarja írni egy napon az önéletrajzába, nyelvet akar gyakorolni, más kultúrákkal szeretne ismerkedni, stb.

-Őőő. Izé. Hát nekem volt egy rossz napom és gondoltam jó kedvre derítem magamat, aztal, hogy belevágok valami értelmesbe. - Ez után igen furcsán néznek rám. Nagyon furcsán. Bár most már azt is látom, Khongsaknak igaza van: amiket sorolt mind megvalósulnak.

üzemeltetett 17-es jelzésű sárga villamosának emberi erő által történő szökkenő mozdulatokra bírását jelenti. Mindezt a túlon túl tömött (még az ablakban is emberek lógnak...) villamoson való ütemes ugrálással érjük el. Forrás: <http://kin2006.uw.hu> És akinek ez még nem elég, arra vár a záróbuli vasárnap reggelig! Gyere el te is, és mutasd meg, hogy meddig bírod!

DMC

Engedtessek meg, hogy egy rövid összehasonlítással kezdjem az április eleji közvélemény-kutatásunk eredményét összefoglaló cikkemet. Gondoljunk egy pillanatra vissza a régi, düledező, főiskolai épületnek semmiképpen sem nevezhető Árpád Gimnázium épületére, majd gyorsan képzeljük magunk elé az új épület hangulatos, világos folyosóit. Bizony, nagy a különbség minden szempontból. Azt mondhatjuk, a Neumann Kar igazi

KÖZÖSSÉGI ÉLET. BÉTA

főiskolai karrá érett ami külsőségeit illeti. Vajon elmondhatjuk-e ezt más vonatkozásban is? Vajon ha a közösségi életet, a hallgatói önkormányzás módját, a hallgatói igények érvényesítését vesszük nagytól alá, hasonlóan szívdverítő következtetésre jutunk? Én, és nyugodtan mondhatom, hogy rajtam kívül még sokan úgy gondoljuk, hogy nem. Hogy erről valóban megbizonyosodjak, továbbá hogy egy esetleges akciótervet dolgozhatassak, vagy még inkább dolgozhatassunk ki közösen, egy pár napig tartó közvélemény-kutatást végeztem. Megkérdeztelek titeket, illetve néhány kollégátokat eme témában, melyet a következőképpen tudok összefoglalni.

Első nap, az aznapi jó idő ellenére, viszonylag szép számmal találkoztam üldögélő, társalgó, esetleg éppen irányítástechnikára erősítő hallgatókkal az aulában. Úgy éreztem magam, mint Ryan, a közlegény, amint arzenálommal felszerelve, melyet jelen esetben egy diktafonon illetve egy előre összeírt kérdéseket tartalmazó kissé gyűrött papírlap alkotta. Nos, a diktafonra egész csekély szükségem volt, és nem, nem azért, mert a megelőző estén éppen maradt agyi sejtállományom képes lett volna a beszélgetések minden aspektusát szóról szóra rögzíteni, hanem mert az első nap megkérdezettek nem lelkesedtek túlzottan a szerkentyű jelenlétéért, úgyhogy a következő nap már nem is lapul a zsebemben... Pedig milyen hősiesen ostromoltam érte kedves ismerőseim várát, mire konzulensemnél sikerült partra szállni, és szert tenni a masinára. Egy szó mint száz, a válaszokat kénytelen voltam PC-vel, azaz papírral és ceruzával rögzíteni (ezt a frappáns rövidítést egy tanár szakos kollégától nyúltam).

Nos tehát, az első olyan megkérdezettek, akik válaszolni is hajlandónak mutatkoztak, másodévesek voltak, és konkrétan arra voltam kíváncsi, hogy szerintük van-e közösségi élet a főiskolánkon. A kérdésre egyszerű, és sajnálatos módon elég nyilvánvaló válasz érkezett: nem, nincs. A dolgot tehát axiómának tekintve, a következő logikus lépésnek az adódott, hogy megkérdezzem, vajon igényük van-e rá. A válasz félelmetesen hasonló volt. Értetlenkedésem láttán meg is indokolták a dolgot, mondván ők már idősebb korosztályba tartoznak, nem

büfést például meg is lehetne nyerni szponzornak, legalább annak erejéig, hogy ilyenkor árul sört is. Meg kell említeni, hogy volt olyan vélemény is, miszerint ez nem segítené a közösség épülését, hiszen "az hogy beülünk a sötétbe mozizni, nem fog minket összehozni, mint közösség".

Bevett magyar gyakorlat, hogy nyugatról nyúlunk az épp aktuális jót. Hát miért ne tehetnének valami hasonlókat mi is intézményi keretek között? A megkérdezett hallgatók segítségével kicsit "körülnéztünk" a budapesti nagy egyetemek berkein belül, hogy ők vajon

VERZIÓBAN

érezik magukat annyira érintettnek. Az ilyenféle vélekedés végig többségben volt, azaz vidékről járnak fel, így időhiánnyal küzdenek, az órarend logikátlanul van felépítve, így nincs megfelelő időpont ilyen tevékenységet üzni, inkább hazamegy kajálni a lukas időben, stb. Egy kicsit másféle probléma illetve ok, hogy egyszerűen nem akar evvel foglalkozni, mert "a sulis ügyiszar", akkor meg minek. Az igazsághoz hozzá tartozik, hogy az sem volt példa nélküli, hogy elégedettek voltak a közösségi élettel, tehát axiómának tekinteni mégiscsak hiba volt, mivel van szuper gólyatáborunk, üttös gólyateánk, és a tankörből úgyis összeverődik a csapat.

Voltak, akiket kifejezetten érdekelt maga a téma, és úgy érezték szívesen tennének is az ügy érdekében. Első sorban ők szolgáltak sok jó ötlettel, de a "parkoló helyett inkább sör, kóla, klubház" például nem ebből a körből jött. A külön helyiség létesítésének ötlete egyébként többször felmerült másoknál is, vagy úgy hogy állítsunk be valahova egy-két pingpong asztalt, és esetleg installáljunk köréjük néhány fotelt, amit személy szerint én is kiváló ötletnek tartok. Szóba került továbbá a filmvetítés kérdése is, ami, azt mondhatjuk, talán a legtöbb ember fantáziáját megmozgatja. Érdemes lenne tehát tartani egy-két próbavetítést is késő délutánonként, a

hogyan is oldják meg az efféle dolgokat, hogyan támogatják a hallgatók aktív

vitását, a széles körű, erős közösség kialakulását, hogy aztán készek legyenek kivonulni akár több százan a hídra, és megmutatni a riválisnak, hogy ők bizony jobbak kötélhúzásban... A BME esetében a Kari Napok jöttek szóba ahol egy sör kellemes társaságában lehet tanárokkal, a civilizáltság határain belül, diskurálni. A túldoldai, szomszédos Corvinus Egyetem ún. szak-kollégiumokat működtet, melyek lehetőséget adnak az együtt tanulásra, akármilyen információserére, és hatalmas bulik tető alá hozására. Hogy az ELTE se maradjon ki, innen is megemlíthetjük az ún. speciket, amik keretei között akár a hallgatók maguk, akár meghívott szakemberek tarthatnak érdekes, aktuális kérdésekről szóló előadásokat. Evvel kapcsolatban talán érdemes megjegyezni, hogy nálunk már többször is volt még a régi épületben ilyesmi, de a tapasztalat szerint 20-25 embernél többen sosem voltak rá kíváncsiak. Annak ellenére, hogy egyekek szerint nem is kell ennél több, hiszen "ez nem is erről szól", iskolánk vezetősége szemmel láthatóan mégis úgy érezhette, hogy "ha nem kell, nem is csináljuk". Ha nem is ezért nincs heti gyakorisággal ilyen, pontosan emiatt lenne hasznos egy élelnebb tanár-diák

ságra levő kerékpáros elindul egymás felé, mindkettő azonos, 10 km/h sebességgel. Azonban a biciklistákkal egy időben egy légy is elindul 15 km/h sebességgel az egyik kerékpár első kerekétől a másik felé. Ha elérte a másik biciklistát, visszafordul. Ezt folytatja mindaddig, amíg a két biciklikerek össze nem nyomja. A kérdés: milyen hosszú utat tett meg a légy?

A hosszabb megoldás, ha kiszámítjuk az első út hosszát, amit a légy megtett egyik kerékpártól a másikig, majd a másodikat, és így tovább. Végül a végtelen sort kell összegezni. A rövidebb megoldás: észrevéve, hogy a két biciklista 1 órával az indulás után találkozik, egyből következik, hogy a légy is 1 órát repül, tehát a megoldás 15 km. Mikor

Neumannak feltették a kérdést, egy pillanat alatt megoldotta, csalódást okozva ezzel a kérdezőnek: "Ő, ön bizonyára ismerte a trükköt!" - feltételezték. "Miféle trükköt?" - kérdezte Neumann - "én csupán összegeztem a végtelen sort".

Előadásainak talán egyetlen hibája a táblatörő kezelése. Mikor bebizonyította, hogy az egyik szimbólum egy másikkal helyettesíthető, ahelyett, hogy leírta volna a megfelelő formulát, egyszerűen letörölte a helyettesítő szimbólumot és helyébe írta az újat, ezzel elkeserítve a jegyzetelőket.

1930-ban Princetonban feleségül vette Kövesi Mariettát. 1935-ben lányuk született: Marina. Két év múlva Neumann elvált, majd egy évvel később

feleségül vette Dán Klárát. Mikor Klára megajándékozta egy kutyával, ő épp az inverz függvényekkel foglalkozott. Így történt, hogy kutyája az Inverz nevet kapta.

1955-ben megbetegedett. Rákot állapítottak meg, de ő így is folytatta munkásságát. Egy évvel később megkapta a legmagasabb amerikai érdemrendet, a Medal of Freedom kitüntetést. 1957. február 8-án a Walt Reed kórházban halt meg. Mikor felfogta, hogy meg fog halni, az idegesítette a legjobban, hogy nem fog tudni gondolkodni.

"A matematikusok azt bizonyítják be, amit bizonyítani tudnak, Neumann pedig azt, amit akar." Rényi Alfréd

Bundi

Ez a WiW (Who is Who, www.wiw.hu) egy meghívásos tagságú rendszer, ahol számon tarthatjuk ismerőseinket, és irkálhatunk ostobaságokat a falújságra vagy személyesen bárkinek. Hosszas fejtörés után sikerült megfejtenem a jelszavamat, amivel majdnem három évvel ezelőtt regisztráltam ott (azóta feléje se néztem), és bár még mindig nem rajongtam az ilyesmikért, de már csak a regisztráció óta felgyűlt üzenetek is voltak elég izgalmasak, hogy elkezdjem látogatni az oldalt.

Akik használják a WiW-et, többnyire azzal magyarázzák, hogy miért jó ez nekik, hogy lehet ismerkedni, felszedni nőket meg pasikat, akikkel együtt pelenkázta anno, és amúgy is "fun".

Nos, ez a része az, ami engem nem fogott meg a dologban, a háttérben rejlő elmélet és a WiW hasznos tulajdonságai azonban igen. Térjünk is vissza Barabási Albert-Lászlóra, aki az említett előadást tartotta az ME-n.

Figyelmen kívül hagyva a pasas kifejezeten élvezhető stílusát és finom humorát is (amikkel sajnos nem minden előadó rendelkezik az ME-n) az előadás roppant érdekes volt. A történet Karinthynál kezdődik, aki már 1929-ben megsejtette úgymond, hogy a Földgolyó bármely embere legtöbb négy másik emberen keresztül (ismeretségek útján) "kapcsolatban áll" akármelyik (számára) idegennel. Karinthy nem sokat tévedett, noha az elméletnek évtizedekig egyáltalán nem tulajdonítottak jelentőséget.

1960-ban aztán Erdős Pál és Rényi Alfréd matematikusok kidolgozták saját elméletüket véletlen hálózatokra. Vegyünk mondjuk egy gráfot, amelynek csomópontjai véletlenszerűen kapcsolódnak (vagy nem kapcsolódnak) egymáshoz, vagyis a valószínűsége, hogy két-két pontot összeköt egy él, ugyanannyi. Erdős és Rényi arra jöttek rá, hogy az egy csomópontoz tartozó élék száma Poisson-eloszlást követ és haranggörbével írható le, vagyis általában minden csomópontoz többé-kevésbé ugyanannyi él tartozik, a

"AZ APÁD UNOKAÖCCSÉNEK A RÉGI SZOMBATÁRSA..."

AZ UNIVERZUM TÁGULHAT, A VILÁG MARAD KICSI

szórás meglehetősen kicsi (a várható érték gyöke, ugye). Így egy csomópont tulajdonsága a i b ó l következtenni lehet a hálózat egészére a csomópontok nagymértékű hasonlósága miatt. Erdős és Rényi elmélete azonban nem állja meg a helyét a természetben.

Barabási Albert-László kutatócsoportja arra a következtetésre jutott, hogy a természetben jelenlévő hálók milyenségét (vagyis a csomópontok közti viszonyt) nem a véletlen befolyásolja, a hálózatok mindig valamilyen belső rend alapján szerveződnek. Bizonyítékul egy robotprogram segítségével feltérképezték a leghálóbikat, vagyis egy weboldaltól kiindulva sorba vették az összes onnan kivezető linket, majd az így talált oldalakról vezető linkeket, és így tovább. Az eredmény azt mutatta, hogy az internet rendelkezik kevés számú kimagaslóan népszerű oldallal (ahová nagyon sok link vezet),

Néhány hete valamelyik szombat reggel a másnaposságú joghurtomat kanalazgatva feltűnt egy erős amcsi akcentussal beszélő fizikus palí a tévében, aki a Mindentudás Egyetemén holmi Bacon számokról és mindenféle hálókról tartott előadást. Állapotomra való tekintettel azonban tíz perc után kinyomtam, nehogy a megérteni próbálás nagy igyekezetében leegyem magam a joghurttal. Néhány nappal később kaptam egy meghívót a WiW-be, és bár a két dolognak lát-szólag semmi köze egymáshoz, higgyük el, van.

ugyanakkor rengeteg olyan lap van, amire csupán egy-két link mutat, és a két véglet között is változatos a paletta. Vagyis a gyakorlatban nincsen tipikus csomópontja a hálózatnak, nem lehet egy pontból az egész hálózat jellegére következtetni, tehát a hálózatot skálafüggetlennek nevezték el, és gyorsan kiszámolták, hogy hatványfüggvény eloszlást követ, ahol annak a valószínűsége, hogy egy pont k számú éllel rendelkezik, k a valahányadikon. Ez a kitevő (gamma exponens) a világháló esetében mínusz kettő. De van más példa is: felmérések alapján készült statisztika szerint az emberek többségének általában tíz körüli szexuális kapcsolata van életében, de van egyhányan személy, aki több száz, esetleg több ezer ilyen minőségű kapcsolatra tett szert évei

FOGADÓÓRA

TANÁR-DIÁK FÓRUM A NEJMANN KARON

Az évfolyamlistákon és plakátokon megjelent hírdetmények értelmében 2006. február 23-án egy kiselőadóra várták az érdeklődő és főiskolai sorsukat befolyásolni kívánó hallgatókat, valamint a felvetődő témákban érdekelt oktatókat, vezetőket az első kari tanár-diák fórumra.

Jómagam is ott ültem, és a kezdés időpontjában szomorúan számoltam végig, hogy a nagyjából húsz oktató mindegyikére legfeljebb egy hallgató jutott a teremben. Holott nekik a részvétel nem volt kötelező, a tanári kar nagy része mégis kíváncsi volt a hallgatókra - ez viszont fordítva csak a hallgatók nagyjából két százalékaról mondható el. Statisztikailag ez, ugye, azt jelentené, hogy alig vannak hallgatói problémák - pedig a valóságban nem így van, én magam aligha találkoztam még olyan hallgatóval, akinek ne lettek volna kisebb-nagyobb gondjai a főiskolán. Hogy akkor mire föl ez a közönyösség és passzivitás, számomra megmagyarázhatatlan. A távolmaradók közül sokan kétségbe vonták, hogy kellőképpen propagálva volt-e a fórum, illetve sérelmezték, hogy előadások, laborok voltak vele egy időben (erről lásd még Közösségi élet béta verizóban c. írá-sunkat), de véleményem szerint, ha, tesztem azt, másnaposság miatt ki lehet hagyni egy-egy előadást, akkor urambocsá' ez is megérhet egyet.

De lépünk tovább, és lássuk, az alacsony létszám ellenére megtartott fórum milyen témákkal foglalkozott és milyen konklúziókra jutott.

Bevezetőként Sima Dezső főigazgató tartott egy rövid prezentációt a kar helyzetéről, jelenlegi és jövőbeni céljairól. Kiemelte: a kar legfőbb célja, hogy értékes és értékertő diplomához juttas-

sa a hallgatókat, és ezt szem előtt tartva került bevezetésre a kredit-, majd a BSc-rendszer is. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a kredit-rendszer alatt kimutathatóan romlottak a vizsgaeredmények, ami ellen tenni kell. A vitaindítónak szánt bevezető után a hallgatók a vizsgarendszerrel, a tantervvel és az órarendekkel kapcsolatos problémáikat panasztolták el.

Először a korábban a Népszínház utcába járók sérelmezték, hogy a tankönyvtámogatásukat még mindig csak az ottani könyvtárban (ez biztos, hogy könyvtár, nem pedig jegyzetbolt? (S.Sz.)) tudják levásárolni, aminek a könyvvállománya azonban nem egyezik az óbudaiéval, ezért bizonyos könyvek beszerzése lehetetlenné vált. Ők ígéretet kaptak, hogy ha egy kis türelemmel viseltetnek, ezt a gond a jövő felévre meg lesz oldva.

A tantervvel kapcsolatban főbb problémákként az elektronikai tárgyak fontossága és szükségessége merült fel (ebben a témában nem sikerült érdemleges konklúzióra jutni), illetve az, hogy a szoftver szigorlat megléte nélkül, akár nulla kreditért miért nem lehet szakmai tárgyakat felvenni. Erre Kotsis Domokos, György Anna és Tick József egyhangúan azt a választ adta, hogy a szoftver szigorlat alapelvárás, és annak teljesítése nyitja meg az ajtót a szakmai tárgyak felé, úgymond "ne akarjunk holdjárót építeni, ha nem tudjuk, mi az az OOP". György Anna hozzátette, hogy ez a korlátozás (ha lehet annak nevezni) természetesen gazdasági döntés is, amennyiben ha valaki nem tesz eleget az alapelvárásoknak, abba nyilvánvalóan nem éri meg investálni. Szóba került még, hogy mivel a szigorlat felévében nincs gyakorlati programozás, sokan kiesnek a ritmusból, de ez a gond megoldódni látszik, mivel az új szigorlati tematika szerint nem lesz programozás beugró. Hasonló analógián felvetődött az is, hogy a valószínűségi számítás tantár-

gyat előnyösebb lenne a harmadik félévre tenni, közvetlenül a matekok utánra.

A vizsgarendszer bírálata leginkább a vizsgaidőpontok és a vizsga- illetve tárgy-jelentkezések anomáliáit érintette. Felvetődött, hogy érdemes lenne a vizsga előtti napon dél után még néhány órát hagyni csak feljelentkezésre, mert sokszor megesik, hogy ha valaki az utolsó pillanatban jelentkezik le, akkor aki mehetne a helyére, már nem tud - persze, ha nem volt följelentkezve, akkor valószínűleg nem is tanult rá, tehát kérdéses, hogy ez valós probléma-e. Felmerült az is, hogy az előzetes tárgyfelveleteli időszakban ne legyen előkövetelmény-ellenőrzés, ugyanis akinek ebben az időszakban még vizsgája van, jóval később tud csak jelentkezni egyes tárgyakra, mint aki korábban vizsgázott ugyanabból, így ekkor már nemigen tud válogatni a kurzusok közül, mert a "legjobb" időpontok régen beteltek. És ha már az órarendnél tartunk, egységes hallgatói kérésként hangzott el, hogy a jelentkezési időszak kezdetétől, de főleg a szorgalmi időszakban már ne változzon az órarend - ezzel most februárban sokan rosszul jártak. Kotsis Domokos válaszként ismertette az órarend kialakításának szövevényes és bonyolult módszerét, elismerte a kérés jogosságát, és megígérte, hogy törekedni fognak rá.

Ahogy az összes többi problémával és felvetéssel kapcsolatban is az egész tanári kar megértőnek és odafigyelőnek bizonyult, és valódi problémák esetében (mert természetesen nem csak olyanokkal jöttek a hallgatók, hogy csak egyet említsék a másik oldalról: többen kifogásolták a tanterv merevségét és hogy a tantárgyak egymásra épülése nem elég laza), ha konkrét megoldásokkal ott és akkor nem is szolgálhattak, megígérték, hogy átgondolják, és megpróbálják a lehető legjobbat kihozni belőlük. Ennek eredményét nyilván majd csak a következő évtől láthatjuk, de addig is - zárta György Anna a fórumot - a levelezőlista, amin ő is rajta van (tdf@nikhok.hu - jelenleg több mint hatvan taggal), éljen tovább, és kilátásba helyezte nagyobb érdeklődés esetén egy újabb fórum megtartását, ami a körülmények ismeretében szerintem legalábbis szép gesztus.

A levelezőlista egyébként a fórum után valóban tovább élt, egyre több és több probléma vetődött fel, majd az eszmecsere egy idő után a "miért nincs közösségi élet a karon" témakörre korlátozódott, amire a filmvetítéstől a közös kirándulásokig rengeteg - elméleti - megoldás született, majd a beszélgetés lassan elhalt egyetlen gyakorlati lépés nélkül.

Ez az újság azonban, amit az olvasó most a kezében tart, úgy gondoljuk, első lépésnek jó lehet az elméletek gyakorlatba fordításához, minimum annyiban, hogy rendszeres felületet biztosít a kommunikációra. Mi állunk rendelkezésekre, és reméljük, e példa látán többen kedvet kapnak ahhoz, hogy ők is tegyenek valamit, hogy a gondolatokból tettek szülessenek.

INC[IQ]:

	Forgató-nyomaték	Német női név	Fekete I. macskája	Női név	Befánt-hoz kell!	Etlujadonítani	Autó-márka	2.71	Vezér, vezető, tanító	Agyrém része!	Eső betű Fővárosa Taskent	
A megoldás első része												N
	Nyöszörög Második rész							Ókori mezopot város Orosz			Kálium Német - ba-be	
Mindegy idegen szóval					Foszfor Távol ország		Északi nép			Igékéző Népszerű Nézőny		
Repülő-típus							Labdát passzolni Glicin					
Ittrium Jód			Számítógép Ezek eleje					Névelő Zára kömlyéke			Nitrogén	
Friss				Elet-ele szám jele kéméző		Hangtalan Aron	Egy szerszám eleje! Felső német				Katód Philip... Zimnina	
Tanuló		Népszerű kés Orosz repülő típus						Madár Feszültség				
Jeka... Orosz város											Nincs a silk névében! Ház része!	
Csillag-jegy						1982-es kanadai film Orosz igé	Hatkor mgk. Német női név					
Rendben				Férfiév Barátos kegye							Haragban van! Aram	
Rezonancia-részecske típus	...2 Együttes neve	Mutatószo városa			Jetiro Toll albuma Ehete redett tal!		Nitrogén Mancsok tobozta		Gary... Lee antropológus Felség			
Hangtán-zószó						Bilna Girls Athletic Association Gyakorlat					Meghűlés része! Kisebbség	
235 tömegű elem vj.	Azód Mongol város eleje!			Katya Arbmat Kakas nyikova						Telesport Hanem		
Keres						Sigár ... Howard tróli árú	Állami bevétele Idő					A
	E								Baszk szeparatista sz.			

Amerikai kisgyerek túl sokat ül a számítógép előtt és ezt megemlíti neki az apja:

- Fiam, amikor Abraham Lincoln olyan idős volt, mint te, akkor a kandalló előtt ült és írta a házi feladatát!!
Mire a fiú:

- Apu, amikor Abraham Lincoln olyan idős volt, mint te, akkor az Egyesült Államok elnöke volt...

A KUTYA eltéved a szafarin...

...bóklászik, nem találja a gazdáját, egyszer csak látja, hogy közeledik felé egy leopárd. A kutya parázik 1000-rel, hogy most tuti felfalja a leopárd, mikor meglát maga mellett egy rakás csontot. Elkezd az egyiket

rágcsálni, közben titkon figyeli a leopárdot és mikor az már közel van, jó hangosan megszólal:
- De finom volt ez a leopárd, szívesen megennék még egyet, ha lenne még!

A leopárdon megparázás indul, ijedtében felmászik a legközelebbi fára.

Leül a majom mellé, aki végig nézte az egész szitot. Gondolja magában a majom, hogy most bevágódik a leopárdról és elmeséli, hogy mekkorát linkelt a kutya.

- Na OK - mondja a leopárd - gyere elkapjuk ezt a szemét dögöt.

Lemásznak a fáról, a majom felül a

leopárd hátára, elindulnak a kutya felé, aki ezt észreveszi, és irgalmatlanul elkezd agytornáznival, hogy mit tegyen. Szeme sarkából észreveszi, hogy már jó közel van a leopárd a majommal a hátán, ekkor megint elkialtja magát:
- Azt a kurva majmot már vagy fél órája elküldtem leopárdért! Igazán jöhetne már...

DEC[IQ]:

BÉTA verzió
A BME NIK hallgatói lapja
VI. 2006.04.

INTERJÚ
DR. CSINK LÁSZLÓVAL

+
AJÁNLO
KIN 2006

UTAZÁS
IAESTE THAIFÖLD

VILÁG
IWIW

A TEHÉN LEGYEN VELÜNK!!